

saamme Maade som Landvæsenkommissionerne. Det vilde imidlertid ikke forekomme Ministeriet helbigt, om man for denne Sags Skuld vilde indføre et saadant helt nyt baade vidtløftigt og løstbart Apparat som de paatænkte Kommissioner, hvilke det derhos sikkert paa Grund af manglende Sagskundskab vilde blive særdeles vanskeligt at faa blot nogenlunde tilfredsstillende besatte, hvis Kompetence navnlig overfor Landvæsenkommissionerne det uden Tvivl vilde vise sig meget vanskeligt at afgrænse og for hvis Virksomhed der i ethvert Fald maatte kræves mere detaillerede Regler end den korthattede Henviisning i Kommissionens § 62 til hvad der gjælder for Landvæsenkommissionerne. Eiheller skjønner Ministeriet, at Hensynet til de Fiskeriberettigedes Læve kan ventes bedre fyldestgjort gennem deslige Kommissioner end ved den i Lovforslaget angivne Ordning. Efter denne vil det, naar Administrationen enten af egen Drift eller efter dertil ved indkomne Andragener givne Foranledning finder sig opfordret til at reise Spørgsmaal om Regulering af Fiskeriet i et af de heromhandlede Bænde, være overladt til dens egen Afgjørelse, hvorledes der skal gaa frem med Hensyn til Udarbejdelsen af de i § 47 ommeldte Udkast til Regulativerne, men det forudsættes selvfølgelig, at Ministeriet stadig har en i disse Forhold sagkyndig Mand til sin Raadighed og at de fornødne Lokalundersøgelser samt Forhandlinger med de Berettigede forudgaa Udarbejdelsen af Udkastene. Naar der da saaledes ved Ministeriets Foranstaltning tilveiebringes et efter Undersøgelse af de lokale Forhold og efter Forhandling med de Interesserede udarbejdet Udkast til et Regulativ, og dette Udkast efter at være tiltraadt af mindst det i § 47 nævnte Antal af Interessenter, faar forbindende Kraft, vil der efter Ministeriets Formening herigennem være tilveiebragt en Garanti for en fornuftig og med alle de Berettigedes sande Læve stemmende Ordning af Forholdet, som i alt Fald ikke er mindre end den, der kunde ventes opnaaet ved Sagens Behandling af en Fiskerikommission, og som derhos er vundet uden Beføstning for de Interesserede og uden al den Ulempe og Besvær, som uundgaelig vilde flyde af Indførelsen af den paatænkte nye Institution, om denne end indvættedes efter et alt lange bestaaende Forbillede.

Ligesom de omhandlede Regulativer, i alt Fald for de betydeligere Vandløbs Vedkommende, kun yderst sjældent vilde kunne ventes bragte istand, saafremt deres Indførelse skulde være betinget af, at de tiltraadtes af samtlige Fiskeriberettigede, saaledes har man ikke engang forment, at der i saa Henseende bør indrømmes Flertallet af disse nogen afgjørende Indflydelse, hvorimod Foranstaltningen formentlig bør kunne træffes, naar der blot kan siges at være en mere almindelig Stemning blandt de Interesserede for en saadan Ordning, der jo alene skal tilstræbe Fiskeriets bedst mulige Udvi-

ling, som altsaa ikke kan forudsættes at ville blive til Stade for Nogen, og som derfor ikke af et i Ligeegyldighed eller Fordom hildet Flertal af Interessenterne bør kunne formenes den Minoritet — naar denne dog ikke er aldeles forsvindende —, der har Nie for dens Hensigtsmæssighed. Med Hensyn hertil har man foreslaaet, at et Regulativ skal kunne udfærdiges, naar Udkastet til samme er blevet tiltraadt enten af et ikke altsfor ringe Antal (20) af de til Fiskeriet Berettigede eller af en betydeligere Kvotabel af de muligen færre Interesserede.

De i andet Stykke af § 47 givne Bestemmelser for, hvad Regulativerne skulle indeholde, stemme med, hvad Kommissionen i saa Henseende har foreslaaet i sine §§ 62 og 63, og hvad Sagens Natur tilsigter. At der tillægges de faste Opfyndsmænd, som i Genhold til Regulativerne maatte blive ansatte, samme Myndighed og samme Beskyttelse i deres Bestillings Udøvelse som Fiskerifogderne, vil formentlig findes i sin Orden.

§ 48 indeholder Bestemmelser, der svare til de i Kommissionens § 63 foreslaaede. At Afgjørelsen af de herhen hørende Spørgsmaal er foreslaaet henlagt til Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionerne, er i fuldkommen Overensstemmelse med den disse Kommissioner ved Vandløbslovgivningen tillagte Competence.

Til Afsnit III.

Almindelige Forbud, Straffe, Sagens Behandling m. m.

§§ 49 og 50 svare til Kommissionens §§ 67 og 68 alene med den i Bemærkningerne til § 10 omhandlede Forandring.

§ 51 har man optaget den Bestemmelse, der var tilspøjet Kommissionsforslagets § 34 i Slutningen.

Til § 53 (Kommissionsforslagets § 75). Medens Overtrædelser af de Bestemmelser, der foreslaas trufne til Bevaring og Ophjælpning af Fiskeriet i vore salte Bænde, nødvendigvis i Reglen maa være offentlig Paataale undergionne alle-rede af den Grund, at der som oftest ikke vil kunne paavises nogen til Forsøgning af deslige Overtrædelser berettiget privat Person, stiller Forholdet sig anderledes med Hensyn til de Bestemmelser, der til Regulering af Fiskeriet i vore færske Bænde her ere bragte i Forslag, idet Overtrædelser af disse Bestemmelser ville kunne paataales af den eller dem af de til Fiskeriet i det paagjældende Vand Berettigede, hvis Ret i det enkelte Tilfælde er krænket. Ligesom der derfor ingen